

EG HELT AT VIT ÁTTU AT HEIÐRA OKKARA HETJUR

Okkara bjargingarfólk eru heilt ótrúlig og eg helt, at vit áttu at heiðra tey, sigur Eyðun Nolsøe, sum fekk hugskotið til stóra fagnaðartiltakið í Salt leygarkvøldið

Áki Bertholdsen

– Okkara bjargingarfólk eru okkara hetjur

Tað heldur Eyðun Nolsøe, tónleikari.

Tað var hann, sum fekk hugskotið til fagnaðartiltakið sum var í Salt leygarkvøldið, har endamálið var at heiðra bjargingarfólkunum, og allari tilbúgvingini, sum var við at hjálpa og sum var við í arbeiðnum at slökkja eldin á Varðanum Pelagic tann 9. juni.

– Okkara bjargingarfólk eru heilt ótrúlig. Eldurin í Varðanum var eitt dømi um tað, men eg hugsu eisini um tey, sum fara út í skaðastormum um vetrarnar at bjarga tí, ið bjargast kann, tá ið vandi er á fer.

– Teir eru okkara hetjur, heldur Eyðun Nolsøe, sum annars akkurát hevur givið nýggja fløgu út við heitinum, Dagur legst at degi, har 14 nýggir sangir eru á.

Vert at heiðra

Tí helt hann, at hetta var nakað, ið var vert at heiðra. Og hann helt, at tað var

UPPIBORIÐ
Okkara bjargingarfólk hava allan heiður uppibornan og tað var eitt endamál við fagnaðarløtuni í Salt leygarkvøldið, sigur Eyðun Nolsøe, sum sjálvur var á palli, har hann eisini sang úr nýggju fløguni, sum kom út sama dag. Myndina tók Rúni Thomsen

at heiðra tí samanhaldi, sum hendan hendingin vísti, er í Suðuroynni. Hann hugsar um at fólk úr allari oynni stóðu til reiðar at hýsa teimum, sum máttu rýma frá húsi og heimi, og annars at hjálpa, har brúk var fyri tí.

Og tá ið hugskotið varð komið í eygað, vóru tey á

Varðanum og í Salt, skjót at lofta tí og at taka fyrireikningarnar á seg. Og úrslitið varð so Oyggjarkvøldið í Salt leygarkvøldið, har eini 1000 fólk vóru komin saman.

– Eg var rættiliga hugtikin av arbeiðnum hjá slökkiliðsmonnunum, tá ið teir royndu at basa eldinum

á Salt, sigur Eyðun Nolsøe, tá ið vit spyrja hann, hví hann helt, at hetta var eitt avrik, sum tað var vert at heiðra.

– Ímeðan vit øll onnur hopaðu undan og fingdu boð um at rýma, herjaðu teir á, hóast teir vistu, at tað var alt annað enn vandaleyst, tí ávarað varð bæði ímóti

spreingivanda og vanda av eitrandi gassi. Og tað var kensluborið at siggja, hvussu nógv, teir lögdu fyri, fyri at basa eldinum, heldur hann.

Hann heldur, at tað er ikki at undrast á, at fólk eru skelkað av eini hending sum hesari og ætlanin við tiltakinum var eisini at fáa

tað at lætna eitt sindur hjá fólki.

Inniligt og vakurt

Eyðun Nolsøe er eisini at talan varð um eitt seta inniligt og vakurt kvøld. Og hann heldur, at tað var hugaligt at vaktar- og bjargingarskipið, Brimil, har manningin átti ein stóran leiklut í arbeiðnum at slökkja, var kom-in suður og lá við bryggju beint við Salt og kastaði glans á tiltakið.

Hann sigur, at alt, sum hendi rundan um eldsbrunan á Salt, víst eisini at tað ber til hjá Suðuroyingar at standa saman og vónin er, at hetta kann slóða fyri enn betri samanhaldi í oynni, tí tað er einasti vegur fram

Og nettupp á hesum øki heldur hann eisini, at Salt kann fáa ein avgerandi týðning, tí talan er um eitt heilt serstakt mentanarhús, sum kann fáa ein týðandi leiklut í at binda suðuroyingar saman.

– Salt kann vera ein savnandi kraft í allari Suðuroy, heldur Eyðun Nolsøe.

Sjálvstøðugur stovnur skal umsita føroysku náttúruna

Samgongan umhugsar at seta eina serstaka fyrisiting á stovn sum skal umsita øll náttúrumál

Áki Bertholdsen

Nú fær náttúran í Føroyum helst sína egnu, sjálvstøðugu fyrisiting.

Í hesum sambandi sigur Sirið Stenberg, landsstýrskvinna í umhvørvismálum, at samgongan umhugsar at skipa eina sjálvstøðuna náttúrufyrisiting, sum skal umsita øll mál, ið hava við náttúruna at gera.

Hon sigur, at eitt málsøki, hendan náttúrufyrisitingin kann umsita, er nýggja kunngerðin um at týna rottu og sum verður sett í gildi í næstu framtíð.

Men Føroyar hava eisini lýst nøkur øki til at vera Ramsarøki, ella øki við viðbreknari náttúrum sum

vit skulu ansa serliga væl eftir. Trý Ramsarøki eru í Føroyum, Mykines, eisini Mykineshólmur, Nólsoy og Skúgvoy.

Samstundis er ein nýggj náttúruverndarlóg á veg, har ásetingar er um, hvussu farast skal fram í alskyns náttúruviðurskiftum.

Sirið Stenberg sigur, at eisini tað eru tvey viðurskifti, ið tala fyri, at vit fáa eina serliga náttúrufyrisiting.

Hon heldur, at eitt mál, ein slík náttúrufyrisiting kann umsita, er rottutýningin og tey tiltæk, ið skulu setast í verk fyri at forða fyri, at rotta spjaðist enn meir kringlandið.

Annars hevur talan verið um at tað skal vera Um-

hvørvisstovan, sum skal umsita rottukunngerðina, men Sirið Stenberg heldur, at tað er eisini væl trúligt, at ein sjálvstøðug náttúrufyrisiting verður sett á stovn.

Ein slík náttúruverndarfyrisiting skal umsita náttúruna í víðastu merkig, eisini hvat ferðavinnu vikur.

Ein hornasteinur

Aksel V. Johannesen staðfesti í ólavskurðuni, at endamálið við eini náttúruverndarlóg er at varðveita og verja margfeldið í náttúruni. Men samstundis skal pláss verða fyri at menna samfelagið.

Við nýggju lógini er ætlanin at fara burtur frá gomlu skipanini, har mest varð

Vit skulu burtur frá at hugsað mest um at verja tað sum var vakurt og sjáltsamt, til at hugsa um at verja djórasløg og plantusløg á landi og sjógvi

hugsað um at verja tað sum var vakurt og sjáltsamt, til eina nútímans náttúruvernd, sum í størri mun tekur atlit

at djórasløg og plantusløgum á landi og sjógvi.

Og lögmaður heldur, at ein nýggj náttúruverndarlóg

verður ein hornasteinum í arbeiðnum at menna eina burðardyggja ferðavinnu her á landi.